El cas de la targeta blava

engarjolat Danys col·laterals de la celebració de l'ascens del Girona: va desaparèixer la targeta d'una empleada municipal i els Mossos van detenir un periodista que va cobrir l'acte

Joan Guirado en una imatge d rxiu Foto: JUDIT FERN ¨DEZ.

El 5 de juny, tot era alegria a l'ajuntament de Girona, on les autoritats van fer una recepció de la plantilla del club que havia assolit la fita de pujar a primera divisió, l'alcaldessa, Marta Madrenas, va ser obsequiada amb una samarreta amb el número 1 i el nom Madrenas, i els jugadors van fer embogir l'afició d'alegria des del balcó. Dalt només van poder accedir futbolistes, autoritats, alguns escollits i periodistes degudament acreditats. Tot era festa. Els danys col·laterals van aparèixer més tard.

Passats cinc dies de la celebració, una treballadora municipal va denunciar als Mossos que li havia desaparegut la targeta del banc que tenia a la bossa i que havia descobert que algú l'estava fent servir per fer pagaments. Els Mossos van obrir una investigació i van fer seguiment dels punts on s'havia fet servir la targeta (gasolineres, autopistes, botigues... des de Girona fins a Madrid), i repassant les càmeres de seguretat van poder identificar qui en feia ús: Joan Guirado, un dels periodistes que havia cobert la festa del Girona i l'havia retransmès pel mitjà digital per a què fa de corresponsal. Els Mossos van comptabilitzat 36 càrrecs fets amb la targeta, per valor total de 540 euros, tot i que cap dels pagaments superava els 20 euros, de manera que l'usuari no havia de fer servir el pin. Els Mossos van citar Guirado perquè comparegués el dia 20 de juliol a la comissaria de Vistalegre i quan va arribar li van comunicar que estava detingut com a sospitós del furt de la targeta i estafa bancària. "Quan em van trucar, vaig pensar que era per tractar algun tema relacionat amb la meva feina. No vaig imaginar ni per un moment que fos per això", explica Guirado, que nega que robés la targeta però sí que admet que la va fer servir. Té una explicació. Assegura que quan tornava de la celebració i anava a buscar el cotxe va passar pel pont de Pedra, va veure una targeta a terra i la va recollir. "Era una targeta de La Caixa de color blau i no tenia cap identificació personal. Vaig creure que era una targeta d'aquelles de càrrega. La vaig provar i va funcionar", relata Guirado, que assegura que si hagués tingut identificació l'hauria retornada, però que, en no constar-hi cap nom, va considerar que era el mateix que haver trobat diners en efectiu. Assegura que tampoc tenia constància que la targeta estigués associada a cap compte corrent, ja que, quan feia pagaments, a l'extracte no apareixia cap nom ni identificació. Es tracten d'unes targetes especials que les oficines de La Caixa entreguen als seus clients en casos que sigui urgent l'entrega o mentre no arriba la targeta nominal de la central. La va usar fins que es va acabar el saldo i la va llençar. "Ja veig que em vaig equivocar i si fos ara no l'hauria feta servir", explica Guirado, que afirma que no coneix de res la denunciant, però que té intenció de trobar-la i tornar-li els diners.

Totes aquestes explicacions i bones intencions no li van estalviar passar una nit als calabossos. La seva advocada lamenta que els Mossos ho van decidir així de forma discrecional, tot i que tenien la opció de comminar-lo a comparèixer al jutjat quan fos citat. Però com que Guirado va manifestar la seva intenció d'anar a Madrid, on actualment treballa, els Mossos van decidir engarjolar-lo i fer-li passar tota una nit als calabossos. Una vivència que Guirado, que va passar pel tràmit que li agafessin les empremtes i el fotografiessin per a la fitxa policial, va viure com "una experiència interessant per a un periodista que treballa l'àmbit dels successos".

Va coincidir amb el sospitós d'un apunyalament i diversos detinguts més.

L'endemà, Guirado va passar a disposició judicial i va quedar en llibertat. Tant el periodista com la seva defensa confien que el cas s'acabi arxivant i apel·len al desconeixement de Guirado de l'existència d'un propietari conegut d'una targeta anònima. "En no tenir titular, es tractaria del mateix cas que si hagués trobat un bitllet de 500 euros. No es pot saber de qui és", conclou l'advocada, que remarca que la denunciant, que no es va adonar que no tenia la targeta fins que el banc li va passar un missatge per comunicar-li un càrrec que ella no havia fet, es va contradir perquè, en un primer moment, va denunciar que havia perdut la targeta, però, posteriorment, va assegurar que la hi havien robada. La defensa creu que va apostar pel robatori perquè l'entitat li retornés els diners. La investigació dels Mossos, però, apunta que la targeta va ser sostreta de dins de la bossa de mà durant l'eufòria dels actes de la celebració.

El cas de la targeta blava continua obert.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-08-2017 Pàgina 21

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/1216373-el-cas-de-la-targeta-blava.html